Was de liefde een leugen?

THEATER

Bauke Boersma

Vrijdag 12 juni begint het Oerol Festival op Terschelling. Tijdens het festival gaat *De Oare Kant* in première, het slotstuk van Romke Gabe Draaijers drieluik over het doorbreken van seksuele taboes en de worsteling die dat met zich meebrengt.

Het is dinsdagmiddag, de laatste week van mei. In het Tryatergebouw sleutelt Romke Gabe Draaijer met Nynke Heeg en Amin Alifin aan een scène uit *De Oare Kant*, de voorstelling die in première zal gaan tijdens het Oerol Festival. Moet Alifin snel of juist langzaam op de bank gaan liggen? Loopt Heeg naar hem toe of blijft ze staan? Hoe reageert hij als zij zegt dat ze 'allinnich mar in tút wol'? Die zoen kan of wil hij haar niet geven, maar welke lichaamstaal hoort hier dan bij?

De Oare Kant is het slot van Draaijers drieluik over de zoektocht naar zelfexpressie van mannen die uitkomen voor hun homoseksuele geaardheid. Het drieluik begon met *Pinokkio lost time*, een voorstelling over het doorbreken van taboes en het omarmen van een seksuele identiteit. In *Mor-phosis* ging het over homo's die worstelen met schaamte, spijt en de angst om te worden afgewezen.

In *De Oare Kant* belicht de 36-jarige Draaijer, opgegroeid in Molkwerum,

een nieuw aspect. In deze voorstelling onderzoekt hij de emoties en ervaringen van een vrouw die achterblijft als haar partner na een lange relatie voor zijn homoseksualiteit uitkomt. Dat thema kwam bovendrijven door een persoonlijke ervaring: de vader van een vriendin van Draaijer kwam na een huwelijk van 34 jaar uit de kast. Draaijer vroeg de man daarna geregeld hoe het hem verging. „Oant ik op in dei in app krige fan syn frou: 'soest myn ferhaal ris witte moatte'. Dat sette my oan it tinken."

Interviews met stellen die hetzelfde hadden meegemaakt, overtuigden Draaijer ervan dat hij zijn drieluik moest afsluiten met een voorstelling over de 'achterblijvers', de vrouwen van de mannen die uit de kast zijn gekomen. „Dy froulju bliuwe fertwivele efter, wylst de manlju harsels opnij útfine en opbloeie. Dat ferhaal fan dy froulju moat ek ferteld wurde, fyn ik."

Verwarring

De voorstelling wordt gespeeld door Nynke Heeg en Amin Alifin. Ze spelen een stel waarvan de relatie in een ander licht komt te staan doordat Alifins personage uit de kast is gekomen. Heeg vertolkt de rol van de achterblijver, de vrouw die zich afvraagt wat hun verbintenis nu eigenlijk heeft betekend. Was hun liefde een leugen? Houdt ze nog steeds van hem? Hoe moet het nu verder? Verwarring alom.

Allebei worstelen ze met de vraag of ze, achteraf bekeken, geen kostbare tijd verspild hebben. Hoeveel verlangens zijn er weggedrukt en wat doet dat nu met hen? Ze zullen elkaar hoe dan ook moeten loslaten. „Mar hoe dogge je dat nei al dy jierren? It is ien fan de dreechste dingen yn it libben", zegt Draaijer.

De voorstelling duikt in de emoties en ervaringen van een vrouw die achterblijft als haar partner na een lange relatie uit de kast komt

Nynke Heeg en Amin Alifin omarmen elkaar in de voorstelling De Oare Kant. Links: Amin Alifin danst in De Oare Kant in de waacking-stijl, een vorm die in de jaren zeventig opkwam in de queerclubscène van Los Angeles. Foto's: Annelies Visser

De voorstelling geeft geen pasklaar antwoord op alle vragen, vertelt de theatermaker. Dat antwoord is er volgens hem ook niet. „Minsken dy't dit meimeitsje sitte yn in spagaat. Sy wrakselje. Der is gjin dúdlik byld." Wat we in *De Oare Kant* zien, zegt Draaijer, zijn twee geliefden die pogingen doen om grip op hun leven en de nieuwe situatie te krijgen. „Sy wurkje oan in nij ferhaal."

Dansstijl

Draaijer ontmoette Alifin tijdens een reis door Australië, waar laatstgenoemde een masterclass gaf en optrad als jurylid bij een danswedstrijd. De Singaporees is waackingdanser van beroep. Waacking is een dansstijl die zich in de jaren zeventig in de underground queerclubscène van Los Angeles ontwikkelde en zich kenmerkt door stijlvolle armbewegingen, opvallende poses en zelfexpressie. Draaijer raakte geïnspireerd en vroeg Alifin, met toestemming van Tryater, voor een rol in *De Oare Kant*. In de voorstelling vloeien de choreografie van Alifin en de teksten van Heeg samen. Er ontstaat fysiek en visueel theater, de vorm die Draaijers voorkeur heeft.

Draaijer is dit keer niet alleen verantwoordelijk voor het concept en de regie, maar ook voor de tekst, die hij samen met Maarten Bos schreef. *De Oare Kant* is een Tryater-productie, in tegenstelling tot *Pinokkio lost time* en *Morphosis*, voorstellingen die werden gemaakt door de Firma Draaijer & De Vries, in samenwerking met Tryater.

De Oare Kant is tijdens Oerol te zien bij Manege Terpstra in Hoorn. Op de repetitievloer in Leeuwarden wordt de basis gelegd. Draaijer, Heeg en Alifin buigen zich over woorden en gebaren, timing en interactie. Dat doen ze geconcentreerd en met overgave. Misschien, zegt Draaijer tegen Alifin, zou je zó op de bank kunnen gaan liggen, 'gazing at the stars'.

***De Oare Kant*, 12 tot en met 21 juni, Manege Terpstra, Dorpsstraat 20, Hoorn. De voorstelling is overwegend Friestalig, Nederlandse ondertiteling aanwezig. Kaartverkoop via Oerol Festival. Zie www.oerol.nl**

Oerol 2026

Het Oerol Festival op Terschelling werd in 1981 opgericht door Joop Mulder, destijds eigenaar van café De Stoep in Midsland. Jaarlijks trekt het festival zo'n 50.000 bezoekers en biedt het ruimte voor zowel premières van gevestigde groepen als werk van jonge makers. Het festival vindt dit jaar plaats van 12 tot en met 21 juni. Het programma bevat 27 voorstellingen op locatie, 11 beeldende kunstinstallaties, 18 straattheateracts, **30 woordkunstperformances,** 70 live muziekacts, optredens van dj's en andere muzikale performances. Een greep uit het programma: het Zuidelijk Toneel speelt op een bedrijventerrein op West-Terschelling de voorstelling *Not Quichot*, choreograaf Dunja Jocić en Silbersee strijken voor *Chronos* neer in het dennenbos, harpist Remy van Kesteren maakt op de crossbaan de locatievoorstelling *Threads* en dansgezelschap Ivgi&Greben is aan de Heester Dyk te zien met *Not Yet*. **In het Bostheater brengt Tom Lanoye** een vijfdaags feuilleton, speelt Orkater een speciale Oeroleditie van *Aisa Demeter* en Dolf Jansen zijn *HalfJaars Conference*. Het podium van de Deining, het festivalhart bij West aan Zee, biedt elke dag live optredens, van punk tot avantgardistische disco. Het beeldend kunstprogramma toont onder andere een video-installatie over de MSC Zoë-ramp, ontworpen door Nullshima Studio.

Het straattheater wordt verzorgd door onder andere de Belg Florent Devlesaver, die zijn rolstoel als verlengstuk van zijn lichaam gebruikt, en de Nieuw-Zeelandse choreografe Chloe Loftus. **Het complete programma** is te vinden op www.oerol.nl